

عنوان مقاله:

اعمال حق شرط های موجود در کنوانسیون سازش نامه های بین المللی: تحلیل و نقد رویکرد ایران و پیشنهاد سیاست ترجیحی

محل انتشار:

فصلنامه مجلس و راهبرد، دوره 29، شماره 112 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

رضا معبودی نیشابوری - استادیار گروه حقوق خصوصی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران (نویسنده مسئول)؛

سیدعلیرضا رضائی - دانش آموخته دکتری حقوق خصوصی، دانشکده حقوق علوم و سیاسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران؛

خلاصه مقاله:

میانجیگری یا سازش، به عنوان یکی از قدیمی ترین و مهمترین راه های حل و فصل اختلافات، به دلیل فقدان حمایت اجرایی از سازش نامه به عنوان نتیجه روش حل اختلاف مذکور، نسبت به داوری و دادرسی، همیشه از اقبال کمتری برخوردار بوده است. سازمان ملل متحد با تصویب کنوانسیون راجع به سازش نامه های بین المللی حاصل از میانجیگری تلاش کرد که با رفع نقیصه فوق، گام مهمی را جهت ترویج این روش حل اختلاف بردارد. در کنوانسیون مذکور، دو حق شرط برای اعضا شناسایی شده است که در صورت اعمال آن، کنوانسیون برای اجرای سازش نامه های دولتی قابل استفاده نیست و اجرای کنوانسیون منوط به توافق طرفین دعوا می شود. ایران به عنوان یکی از امضاکنندگان کنوانسیون سازش، علاوه بر استفاده از دو حق شرط مصرح در معاهده مذکور، در زمان امضا، در جهت اعمال حق شرط های دیگر نیز تلاش کرده است. برای بررسی موضوعات فوق در مقاله حاضر از روش تحقیق بنیادی، توصیفی و تحلیلی استفاده شده است. در نهایت نویسندگان مقاله به این نتیجه رسیدند که از لحاظ حقوقی حق شرط های کنوانسیون سازش چندان منطقی به نظر نمی رسند و به طور قطع تا حدی از میزان تاثیر این معاهده خواهند کاست؛ اما در مقابل با توجه به ضرورت بیشتر تصویب کنوانسیون حاضر و اجماع کشورها، به نظر می رسد ذکر این حق شرط ها دارای مصلحت است. در این مقاله به قانونگذار ایرانی پیشنهاد شده است در زمان الحاق به کنوانسیون سازش، ضمن حذف کامل حق شرط های اعمالی در اعلامیه ایران، هیچ یک از حق شرط های مذکور در کنوانسیون را اعمال نکند زیرا با توجه به مقررات کنوانسیون، در هر زمانی امکان اعمال حق شرط ها وجود دارد و ایران می تواند بعداً با بررسی شرایط اعمال کنوانسیون از حق شرط ها استفاده کند.

کلمات کلیدی:

میانجیگری، سازش نامه های تنظیمی توسط دولت، شرط توافق طرفین، کنوانسیون نیویورک، حمایت اجرایی از سازش نامه، کنوانسیون سنگاپور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1623594>

